

Лисенко Альона Олександрівна,
здобувач ступеня вищої освіти магістра
навчально-наукового інституту заочного та
дистанційного навчання Національної академії
внутрішніх справ
Науковий керівник: т.в.о. завідувача кафедри
кримінології та кримінально-виконавчого права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук *Микитчик А. В.*

ВІКТИМОЛОГІЧНА ПРОФІЛАКТИКА В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Анотація. У статті досліджено особливості віктимологічної профілактики. Відповідно до рівнів й об'єктів профілактичного впливу, побудована та обґрунтована система віктимологічної профілактики злочинів. Обґрунтовані загальні положення віктимологічної профілактики, що проводять правоохоронні органи, на основі якої визначено роль Національної поліції у запобіганні вчиненню злочинів.

Ключові слова: віктимологія, жертва, віктимологічна профілактика, запобігання, правоохоронні органи, Національна поліція України.

Summary. In the article features of victimological prophylaxis are investigated. In accordance with the levels and objects of preventive influence, the system of victimological prevention of crimes is constructed and substantiated. The general provisions of victimological prophylaxis carried out by law enforcement agencies on the basis of which the role of the National Police in preventing crimes is determined are grounded.

Keywords: victimology, victim, victimological prophylaxis, prevention, law enforcement agencies, National Police of Ukraine.

Для підвищення ефективності боротьби зі злочинністю, зокрема запобігання злочинам, поряд із вивченням особи злочинця, причин й умов, що сприяють вчиненню злочинів, необхідно також і більш детальне дослідження особи потерпілого (жертви злочину) і всіх тих обставин, унаслідок яких ця особа стала такою. Нині визнається, що вивчення злочинності без віктимологічного аналізу було б неповним і неточним, передусім для профілактики антигромадської поведінки. Без дослідження особи потерпілого профілактика не може вийти за межі існуючих традиційних визначень і підходів. У зв'язку з цим, розглядаючи рівні, форми і види профілактики, виділяють її віктимологічний напрям, обумовлений ідеєю про те, що можливість вчинення злочину залежить від багатьох факторів, які можуть бути встановлені та нейтралізовані. Одним із таких факторів є жертва злочину і її поведінка.

Під віктимологічною профілактикою необхідно розуміти систему взаємопов'язаних, організаційно забезпечених державних, громадських

й індивідуальних заходів, спрямованих на зниження індивідуальної, групової і масової віктимності шляхом усунення негативних віктимних якостей, активізації захисних можливостей потенційних жертв злочинів і забезпечення їх безпеки. Це специфічна діяльність соціальних інститутів, спрямована на виявлення, усунення або нейтралізацію факторів, обставин, ситуацій, що формують віктимну поведінку та зумовлюють вчинення злочинів, виявлення груп ризику та конкретних осіб з підвищеним ступенем віктимності та вплив на них з метою відновлення або активізації їх захисних можливостей, а також розроблення або вдосконалення уже наявних засобів захисту громадян від злочинів та подальшої віктимізації [1, с. 27]. Іншими словами, віктимологічна профілактика являє собою цілеспрямований спеціалізований вплив на осіб з неправомірною чи аморальною поведінкою та фактори, що зумовлюють віктимність, пов'язану з такою поведінкою, а також на фактори й осіб, позитивна поведінка яких тією чи іншою мірою є віктимно небезпечною для них.

При визначенні цілей і завдань системи віктимологічної профілактики необхідно виділити її загальносоціальний, спеціальний та індивідуальний рівні.

На загальносоціальному рівні віктимологічної профілактики вирішуються соціально-економічні й культурно-виховні завдання, спрямовані на усунення чи нейтралізацію причин та умов, що сприяють кримінальній віктимізації суспільства, і зниження ступеня віктимності. Спеціальний рівень передбачає здійснення державними органами, громадськими об'єднаннями й окремими громадянами заходів і має спеціальну мету – запобігання злочинам шляхом недопущення реалізації віктимних властивостей і якостей окремих осіб або груп населення. Індивідуальний рівень – це індивідуальна профілактична робота з особами, які можуть з великою ймовірністю стати жертвами злочинців, зважаючи на їх поведінку чи сукупність особистих характеристик, спрямована на підвищення активності їх захисних реакцій, а також забезпечення їх особистої, майнової та іншої безпеки [2, с. 63].

Розкриваючи об'єкт віктимологічної профілактики на загальносоціальному рівні, варто мати на увазі, що будь-яка особа, незалежно від індивідуального ступеня її віктимності, може стати жертвою злочину. У цьому разі як об'єкт виступають усі жителі країни як потенційні жертви злочинів. Головним завданням віктимологічної профілактики на цьому рівні є створення системи ефективного соціального захисту всіх громадян від можливої віктимізації, зміна сформованої практики поведінки з потерпілими й іншими жертвами злочинів. Для цього необхідне розроблення й удосконалення законів, створення нових державних і недержавних структур, соціальних служб, фондів допомоги, реабілітаційних центрів та інших установ захисту жертв злочинів, підготовка спеціального персоналу для такої роботи [3, с. 77].

Віктимологічна профілактика на спеціальному рівні (на відміну від загальносоціального) має своїм об'єктом не все населення, а його окремі групи підвищеної віктимності, наприклад безробітних, осіб без визначеного місця проживання, наркоманів, проституток, алкоголіків та ін.

Відповідно до рівнів й об'єктів, створюється система суб'єктів віктимологічної профілактики злочинів.

До першої групи належать загальнодержавні органи влади й органи місцевого самоврядування. Вони визначають основні напрями, завдання, функції профілактичної діяльності, забезпечують фінансування і реалізацію регіональних та місцевих програм, спрямованих на профілактику правопорушень, координують діяльність підвідомчих їм структур у цій сфері.

Другу групу становлять правоохоронні органи всіх рівнів.

Третю групу утворюють підприємства й організації всіх форм власності, громадські організації, міжвідомчі й місцеві комісії, асоціації і фонди.

Усі суб'єкти системи віктимологічної профілактики злочинів об'єднано єдиними цілями, а також інформаційними, координаційними, правовими зв'язками. Особливе місце серед суб'єктів запобіжної діяльності посідають правоохоронні органи, оскільки боротьба із злочинністю і запобігання злочинам – їх прямий обов'язок [4, с. 28].

Ефективність віктимологічної профілактики неможлива без аналізу великої кількості інформації віктимологічного характеру, що дає змогу всесторонньо врахувати кримінологічні фактори (як загальні, так і ті, що характеризують конкретний злочин). Місце, час, способи вчинення злочинів, найтипівіші категорії осіб, які втягнені в них як злочинців або потерпілих, – усе це необхідно знати, узагальнювати і враховувати при організації профілактичної роботи. Зібрана інформація, її вивчення дають змогу виявити типових потенційних жертв. Безумовно, виявлення потенційних жертв є складним завданням, передусім, якщо зважати на те, що багато осіб, які постраждали від злочинних дій, уникають звернень до правоохоронних органів [5, с. 52].

Виявлення потенційних жертв може будуватися за трьома напрямками:

- залежно від ситуації, коли, виявляючи й аналізуючи обстановку, «виходять» на конкретних потенційно уразливих у цій обстановці осіб;

- від злочинця, коли шляхом вивчення його зв'язків або типової поведінки визначається коло можливих потенційних жертв від нього;

- від потерпілого, коли «вихід» на конкретну особу виявляє в неї підвищені віктимні якості [6, с. 107].

Важливим засобом загальної віктимологічної профілактики є правове виховання. Практика свідчить, що деякі злочини стали можливими у зв'язку з правовою неосвіченістю потерпілих, передусім щодо необхідної оборони.

Позитивний ефект у віктимологічній профілактиці досягається роз'яснювальною роботою серед населення, насамперед тієї його частини, яка відрізняється підвищеною віктимністю. Тут важливо брати до уваги дані про осіб, які стали жертвами злочинів через свою необачність; активніше використовувати радіо і телевізійні програми, періодичну пресу; поширювати знання про способи вчинення злочинів, які розраховані на необачність і зайву довірливість жертв. Виступаючи з лекціями, бесідами, працівники правоохоронних органів повинні звертати увагу на обставини віктимного характеру, рекомендувати бути пильнішими, додержуватися правил обережності, критичніше ставитися до вчинків, як до своїх, так й інших осіб [4, с. 17].

Індивідуальна віктимологічна профілактика полягає у виявленні осіб з підвищеною віктимністю і проведенні з ними захисних і виховних заходів, спрямованих на зниження ризику стати жертвою злочинних посягань.

Індивідуальна віктимність виявляється в різноманітних формах. Наприклад, у потерпілих від шахрайства, зґвалтувань – у більшості випадків, а в потерпілих від тілесних ушкоджень, убивств – у меншому ступені вона виражається в некритичному, аморальному, що провокує поведінку; у потерпілих від кишенькових крадіжок – у неувважному, пасивному ставленні та ін.

Система заходів індивідуальної віктимологічної профілактики характеризується тим, що у процесі її здійснення реалізується не лише вплив активного суб'єкта на пасивний об'єкт, а й специфічна форма міжособистісного зв'язку, у якому одна сторона прагне трансформувати, перетворити поведінку іншої.

Список використаних джерел

1. Кримінологічна віктимологія: навч. посіб. / Моїсєєв Є. М., Джу́жа О. М., Васи́левич В. В. та ін.; за заг. ред. проф. О. М. Джу́жі. Київ: Атіка, 2006. 352 с.
2. Джу́жа А. О. Віктимологічні засади запобігання злочинам в Україні: теорія та практика: монографія. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2017. 416 с.
3. Ривман Д. В. Криминальная виктимология: учебник. СПб.: Питер, 2002. 304 с.
4. Голі́на В. В. Запобігання злочинності в Україні: навч. посіб. Харків: Нац. юрид. акад., 2007. 107 с.
5. Полубинский В. И. Криминальная виктимология: монография. 2-е изд., доп. М.: ВНИИ МВД России, 2008. 210 с.
6. Варчук Т. В., Вишневецкий К. В. Виктимология: учеб. пособ. М.: Закон и право, 2009. 191 с.